

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1

proti
žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 9. 2024, č. j.: MV-106041-4/SO-2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 17. 9. 2024, č. j.: MV-106041-4/SO-2024, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 21. 5. 2024, č. j.: OAM-34271-7/DP-2023, kterým byla podle ust. § 44a odst. 3 ve spojení s ust. § 35 odst. 3 a s ust. § 37 odst. 2 písm. a) s odkazem na ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o

pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), zamítnuta jeho žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „ostatní/jiné“.

II. Obsah žaloby

- Žalobce v žalobě uvedl, že přicestoval do České republiky v roce 2014 na studium X., odkud přestoupil do studia X., které kvůli vysoké náročnosti nedokončil, ačkoli vykazoval vzornou docházku i účast u zkoušek a zápočtů. Do roku 2021 se neúspěšně pokoušel prorazit v dalších oborech, načež nastoupil na studium rekvalifikačních kurzů. Žalobcův pobyt nebyl bezcílý, přičemž během rekvalifikačních kurzů měl v úmyslu si najít související pracovní uplatnění a prosadit se na trhu práce. V České republice žalobce prožil podstatnou část svého dospělého života, kdy v domovském státě nerealizuje žádné významné vztahy. Správní orgán nepostupoval podle ust. § 3 s.ř., když nevysvětlil, zda je u žalobce přítomen deficit u získání příslušné odbornosti, či naopak u přístupu k případnému budoucímu povolání. Správní orgán nezjišťoval, z jakého důvodu docházelo ke studijním neúspěchům či změnám studia, a co žalobce sledoval studiem rekvalifikačních kurzů. Závěrem žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k novému projednání a rozhodnutí.

III. Vyjádření žalované

- Žalovaná konstatovala, že se rekvalifikace posuzuje podle potřeby a účelnosti. Žalobce však po absolvování kurzu „Manažer“ nepožádal o vydání zaměstnanecké karty pro pracovní činnost, v rámci níž byl rekvalifikován, nýbrž opakovaně žádá o prodloužení platnosti doby povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „ostatní/jiné“ a jako účel pobytu dokládá rekvalifikační kurz znovu pro pracovní činnost „Manažer“, kdy se mezitím zúčastnil kurzu „Dispečer logistiky“. Žalovaná trvala na zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí s tím, že žaloba nepřináší žádnou relevantní argumentaci, jež by zpochybnila zákonnost a správnost napadeného rozhodnutí. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

- Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 16. 8. 2023 podal prostřednictvím pošty žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „ostatní/jiné“. Přiložil potvrzení, podle něhož byl přijat na rekvalifikační kurz pro pracovní činnost „Manažer“ s denní výukou 20 hodin v týdnu v době od 1. 9. 2023 do 31. 8. 2024.
- Dne 4. 3. 2024 se žalobce seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí, jak je zřejmé z protokolu, č. j.: OAM-34271-6/DP-2023. Při seznámení neuvedl žádné skutečnosti a nevyužil ani lhůty 30 dnů k podání písemného vyjádření.
- Prvostupňový orgán vydal rozhodnutí ze dne 21. 5. 2024, č. j.: OAM-34271-7/DP-2023, jímž byla žádost zamítnuta a podle kterého se povolení k dlouhodobému pobytu dle ust. § 44a odst. 3 ve spojení s ust. § 35 odst. 3 a s ust. § 37 odst. 2 písm. a) s odkazem na ust. § 56 odst. 1 písm. j) z.p.c. neprodluhuje, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu žalobce na území. Jak je uvedeno v odůvodnění, žalobci byl umožněn pobyt pod podmínkou studia akreditovaného oboru vysoké školy. Správní orgán neshledal důvod, proč by měl žalobci umožňovat nadále setrvat na území za účelem absolvování rekvalifikačního kurzu, který ani není spojen s územím a který může získat v zemi původu. Poté, co se žalobce neúspěšně pokusil získat vysokoškolské vzdělání, usiluje o udržení si pobytového oprávnění vzdělávacími aktivitami nikterak náročnými a nemajícími takovou přidanou hodnotu jako

vysokoškolské studium. Pobyt žalobce ztratil svůj prvotní cíl, který je nahrazován dílčími vzdělávacími aktivitami, jejichž účelem již není získání nové nebo ucelené kvalifikace pro výkon budoucího povolání.

7. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání. Odvolací námitky se překrývají s žalobními body.
8. Následně vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 17. 9. 2024, kterým odvolání zamítla. Žalovaná uvedla, že opakovaná absolvování totožných či obdobně zaměřených rekvalifikačních kurzů ve shodě s orgánem I. stupně pokládá za jinou závažnou překážku pobytu cizince na území. Žalobce nenaplní cíl pobytu na území, tj. dosažení určitého vzdělání či získání kvalifikace pro nové zaměstnání. Účast na rekvalifikačním kurzu je samoučelnou aktivitou, která má žalobci umožnit setrvat na území, aniž by znalosti v něm získané zúročil v praxi.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

9. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
11. Podle ust. § 37 odst. 2 písm. a) z.p.c. *ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže a) nastal některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 1 písm. a), c), d), g), h) a j) až l) nebo v § 56 odst. 2 za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.*
12. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. j) z.p.c. *dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.*
13. Soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným ani nedostatečně odůvodněným. V projednávaném případě lze totiž jednoznačně vysledovat závěr žalované, který v napadeném rozhodnutí zcela přezkoumatelným způsobem zdůvodnila, když vysvětlila, jakým způsobem, z jakých důvodů a na základě jakých konkrétních ustanovení zákona daný případ řešila. Stejně tak je možné hodnotit odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu, jež odpovídá judikатурním požadavkům stran přezkoumatelnosti správního rozhodnutí.
14. Žalobce napadal tvrzení na s. 8 napadeného rozhodnutí, kde se uvádí: *„Nutno však dodat, že studium či jiná vzdělávací aktivita sama o sobě není samoučelnou aktivitou cizince na území, ale má směřovat ke svému naplnění, tj. formálně ke složení závěrečné zkoušky či absolutoria, získání příslušného titulu či osvědčení, materiálně k získání příslušné odbornosti či kvalifikace, která má studentovi či účastníku kurzu umožnit získání a výkon budoucího povolání.“* Formální a materiální účel studia, případně jiné vzdělávací aktivity, nepředstavují samostatné, oddělené kategorie, nýbrž účely se navzájem prolínající. Nebylo proto

zapotřebí, aby žalovaná označila výhradně jeden z nich coby porušený. Žalovaná důvodně vysvětlila, že žalobci nemůže být prodloužena doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem rekvalifikačního kurzu pro pracovní činnost „Manažer“, když už jednak takový kurz absolvoval a zároveň podstoupil ještě obsahově odlišný kurz „Dispečer logistiky“. Z.p.c. je založen na tom, že pobyt cizince nad 90 dní na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním či studiem (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 12. 2011, č. j. 7 As 82/2011-81). Je přitom věcí suverénního státu, za jakých podmínek cizince vpustí či nevypustí na vlastní území a zda shledá, že důvody pro vpuštění této osoby na území přetrvávají i poté, kdy uplynula doba, po kterou jí byl vstup a pobyt povolen (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2009, č. j. 9 As 95/2008-45, a usnesení Ústavního soudu ze dne 12. 7. 2005, sp. zn. I. ÚS 38/04). Účel, pro který byl cizinci povolen pobyt, tudíž musí být skutečně naplněn. Opakování rekvalifikačního kurzu téhož zaměření a jeho doplnění kurzem se zcela odlišným směřováním naplnění účelu nenaspovídá.

15. Soud zdůrazňuje, že správní řízení o udělení pobytového oprávnění je řízením o žádosti, v němž je žadatel povinen tvrdit a dokazovat rozhodné skutečnosti (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2013, č. j. 6 As 30/2013-42). Správním orgánům nelze vytknout pochybení spočívající v nezjišťování, z jakého důvodu docházelo k žalobcovým studijním neúspěchům či změnám studia, a co žalobce sledoval studiem rekvalifikačních kurzů. Žalobce měl k dispozici dostatečný časový prostor 30 dnů od seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, aby se vyjádřil ke svým vysokoškolským studiím a aktivitám spojeným s rekvalifikačními kurzy, který nevyužil. Nadto prvostupňový orgán nevydal své rozhodnutí bezprostředně po skončení předmětné lhůty.
16. Tvzení žalobce o prožití podstatné části dospělého života v České republice a absenci významných vztahů v domovském státě je natolik obecné, že se s ním nedají spojovat žádné úvahy stran přiměřenosti dopadů do soukromého a rodinného života cizince ve smyslu ust. § 174a z.p.c.
17. Soud neshledal porušení žalobcem obecně zmíněných základních zásad činnosti správních orgánů, přičemž žalobce ani nenaznačil, v jakém směru neměly být žalovanou dodrženy.
18. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. dubna 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce